

1a MENCIÓ ESPECIAL-ACCÈSSIT POESIA ADULTS

Obra: 190 Batecs de sal

Autora: MAR MATEU GRIMALDOS

COSTA

*Y volveré a hacerme a la mar,
te lo prometo...*

JORGE BUCAY

Vine tranquil·la, bany de cos,
enfonsa'm amb estima de mares,
feriu-me els peus, petxines,
d'un dolor tan ombrívol que cura.

Endur-me d'on hi ha fermesa
i cedeix-me les fondàries impertorbables
d'ànima humida i tèrbola.

Resguarda'm del desert submís,
al menys per tota la vida,
i ensenya'm a caminar descalça.

Aixeco el cap
i veig reflectida la llum del nou dia
entre onades cristal·lines.

M'empenys al teu fi
i m'entregues de nou a l'arena.

De lluny veure't passar
com delerosa corre l'aigua.

(F)EBRE

*Tot aquí em pren, i és per bellesa
de no dir.*

ALBERT ROIG

Corbes de camí, perfum de verdor
acariciaves l'illa de Buda durant la tardor;
i amb el peu petit, sí, flor de sal,
entre les canyes cremades per l'enyor.

Unes notes d'estima vaig posar a la canya
–canta que canta, crida que crida–
i l'única que ens escoltava era la terra ferida.

Sempre hem sigut d'aquí
–de molsa i de llavor–
on esguardes fina la bellesa marina
i el cant de l'amor.

Unes notes d'estima vaig posar a la canya
–canta que canta, crida que crida–
i l'única que ens escoltava era la terra ferida.

Saqueig vostre d'or verd i blau
–com aquell qui pren palla del niu–
Ja no toca el petit peu la sal!
I ara ets mig febre, mig riu.

Unes notes d'estima vaig posar a la canya
–canta que canta, crida que crida–
i l'única que ens escoltava era la terra ferida.

Ja pots cantar la canya i quedar-te sense veu:
–ni molsa ni llavor–
–ni aigua ni tardor–
–ni sol ni neu–

Unes notes d'estima vaig posar a la canya

Ajuntament de
Sant Just Desvern

–canta que canta, crida que crida–
i l'única que ens escoltava era la terra ferida.